

skulle sættes til Side. Men vi Socialdemokrater, der ingen Medskyld have i den slette finansielle Stilling, have Ret til at stille saadanne Forslag og opretholde dem og kræve dem gennemførte.

Endelig vil jeg gøre et Par Bemærkninger om det meget omdebatterede Hvide Sande. Den ærede Ordfører var saa venlig at referere en Udtalelse, jeg var kommen med — vistnok ikke offentlig eller her i Salen, men i Finansudvalget — og som gik ud paa, at Vesterhavet vilde nok slaa Bro over den Kanal, der er gravet ved Hvide Sande. Nu siger den ærede Ordfører triumferende, at her har jeg taget fejl. Ja naturligvis er det ikke saa let at kende Vesterhavets Veje og vide, hvad Vesterhavet kan finde paa, og jeg indrømmer, at jeg har taget fejl paa een Maade. Men Vesterhavet har jo mange Veje, og et andet Sted nede ved Nymindegab, er der nu slaaet Bro. Det er der, Vesterhavet har fyldt op med Sand. For saa vidt har jeg altsaa set ganske rigtigt, at Vesterhavet ikke vilde have to Løb derovre. Nu fylder det Nymindegab; vi have mange Gange forsøgt paa at grave det op, men det maa betragtes som haabløs Gerning. Derimod vare de Herrer inde paa at ville have lagt en anden Bro ved Hvide Sande. Det var nemlig saaledes, at det Beløb, der var bevilget til Hvide Sandes Gennemskæring, ikke gik med, man sparede ca. 40,000 Kr. Disse Penge mente den daværende Minister for offentlige Arbejder, den nuværende Indenrigsminister, at han kunde anvende til at bygge en Bro over Hvide Sande-Kanalen. Men saa røg den daværende Minister for offentlige Arbejder af Pinden, og der kom en ny Minister for offentlige Arbejder, nemlig Jensen-Onsted, og det tjener til den Mands Ære, at da han blev Minister og saa, hvordan Sagen laa, at det var Meningen at bygge en Bro over Hvide Sande, og at hans Forgænger allerede havde købt Materialier til at sammen-tømre denne Bro af, blev han betænkelig og gik til Finansudvalget og spurgte det: Kan det nu ogsaa gaa an, naar der er bevilget Penge til at grave en Kanal for, og der bliver et Beløb tilovers, at man saa bruger dette Beløb til Brobygning, har man Ret til det? Nej, det har man selvfølgelig ikke, og vi Socialdemokrater bekæmpede det paa det stærkeste. Og det var en Lykke, at vi gjorde det; for havde vi givet vor Tilladelse til, at de 40,000 Kr., der vare til Rest, maatte anvendes til Brobygning, saa havde der nu ikke været en Pind tilbage af den Bro. De Penge

havde været fuldstændig spildte. Nu har jeg hørt, at de Materialier, der bleve købt af den daværende Minister for offentlige Arbejder, skulle ligge ude paa Ringkøbing Skibsbro. Der ligge de i alt Fald bedre, end om de vare blevne gravede nedovre ved Hvide Sande. Jeg omtaler dette, fordi den ærede Ordfører refererede en Udtalelse, jeg var kommen med om, at der vilde nok blive slaaet Bro over Hvide Sande. Jeg har sagt før, at det ikke kan nytte at strides om Fortiden, vi maa se paa Forholdene, som de ligge, se, hvor alvorligt og truende de ligge.

Det Spørgsmaal, om vi skulle have Kommission eller ikke, skal jeg ikke udtale mig videre om. Jeg mener, det er nødvendigt, at der snart skrides til Handling. Der kan naar som helst indtræffe en Katastrofe af en Rækkevidde, som ingen kan forudse, og det var vist lige paa et hængende Haar, at der ved Stormen den 5. og 6. November sidste Aar var sket en stor Ulykke, hvis ikke Stormen havde lagt sig. Beboerne derovre ere opskræmte. Naar man har haft op til 1½ Alen Vand i sin Stue, har man Ret til at være ængstelig og sige: Vi ville ikke vente paa en Kommission. Der maa gøres noget, og for hver Dag, der gaar, bliver det vanskeligere og kostbarere at fylde Hvide Sande-Kanalen. Jeg kan ikke se andet, end at det bliver nødvendigt at fylde den, for der er jo al Sandsynlighed for, at den vil vokse og udvide sig, saa at Ringkøbing Fjord bliver en aaben Havbugt. Men skal den fyldes, synes jeg, der maa tages fat paa det straks. Det vil blive et uhyre vanskeligt og meget kostbart Arbejde at fylde den. At befæste den, kan man ikke mere tænke paa. En Befæstning af dens Sider vilde sluge mange Millioner Kroner, og disse Penge vilde sikkert være kastede ud til ingen Nytte, thi der er neppe nogen Befæstning, som vilde kunne staa derovre. Skulde Kanalen have været befæstet, skulde man sikkert være gaaet frem paa en helt anden Maade, nemlig have begyndt med at bygge Befæstningen og bygget den paa tørt Land, saaledes at man havde haft Moler baade ved Fjorden, ved Havet og ved Siderne, og saa kunde man bagefter have aabnet en lille Rende og ladet Havet skylle Resten ud. Men at tænke paa Befæstning nu, efter at man har faaet dette store Gab, er sikkert umuligt. Jeg vil haabe, at Resultatet af disse Forhandlinger maa blive, at man fra Ministeriets Side handler snart, for skulde der ske Ulykker, er det Ministeriet, Autoriteterne, der bære Ansvaret for